

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Si tentatorem permiseris ingredi, non se permittet egredi. Facilius
excluditur quàm eiicitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Nisi diligenter advertas, tunc minus observas Custodem Angelum, cum magis esset observandus.

In eadem parte. Die prima Octobris.

SI VERÒ particularim unaquæque Tentatio perpendatur, tam possent facile singulis adhiberi Veritates, quam possent commodè passim educi contra triplicem Concupiscentiam, ad quem refertur quævis earum Tentationum, quas Christus Dominus sustinere voluit, ut nobis esset exemplo sic pugnandi & vincendi. Sic enim nos Tentator aggreditur per tres illas Concupiscentias, sed cum hac differentia, quod ut notat sanctus Gregorius tota Diabolica Tentatio foris, non intus in anima, nec in carne Christi fuerit, sicut in nobis accidit.

Prima itaque Tentatio circa gulam versatur, quæ spectat carnis delectationem, *Dic ut lapides isti panes fiant.* Contra quam hæc inter alias habetur Veritas Practica.

Sibi non Domino vivit, qui temperatè non vivit.

In 1. parte, Dominica quarta Adventus.

Secunda Tentatio spectat ad Veritatem & superbiam: *Mitte te docysum,* Nempe ut admirationem sui exciter, & inde gloriatur. Contrà verò quam plurimæ sese passim objiciunt Veritates, quales sunt istæ:

Nulla re homo quantum vis gloriosa gloriari potest.

Nulla res est in humanis verè gloriosa.

In 1. parte, Feria 2. & 3. secunda hebdomada Adventus.

Quæ sunt Ambitioso detrimenta, hæc sunt humili lucra.

Vel sic aptius.

Quæ sunt ambitioso lucra, hæc sunt humili detrimenta.

In 2. parte, Feria quarta hebdomada secunda post Pascha.

Claritas, quæ ab hominibus accipitur, meta est obscuritas.

In 3. parte, Feria sexta hebdomada duodecima.

Tertia Tentatio pecuniam, seu commoditates temporales suggerit, de quibus continentis decem proponuntur Veritates in una quarta parte, & una Feria, quæ est quinta hebdomadæ decimæ octavæ. Hæc aliunde deducta modò sufficiat:

Omnis copia, quæ Deus non est, egestas censenda est.

In 1. parte, Feria 5. hebdomada 4. in Adventu.

PRÆTER istas autem, quæ suis magis propriè declarantur locis, & quæ particularem attingunt materiam, hæc videtur contra Tentationes maximè generalis, & singulariter tamen opportuna.

VERITAS PRACTICA.

Si Tentatorem permiseris ingredi, non se permittet egredi.
Facilius excluditur, quàm eiicitur.

RATIO EST, quia cum Tentator vires in nos ampliores acquisivit, non sic se sinit vinci & egredi, sicut si tantas vires non haberet.

Sed cum permixtus est ingredi, maiores in nos acquirit vires, quàm si non esset permixtus.

Ergo si permiseris ingredi, non se sinit, non se permittet egredi. Tunc non ita facile deiicitur, quàm potuisses arcere ingredientem aut tentantem. Quapropter Principiis est obstandum.

I. P U N C T U M.

OBSERVANDUM imprimis, quod hinc ait sanctus Gregorius, & passim Omnes, tribus agi modis Tentationem: Suggestione, delectatione, & consensu, Quæ tria mihi quidem aptissimè sic Kempensis explanavit: *Primò occurrit menti simplex cogitatio, deinde fortis imaginatio: Postea Imit. Chr. delectatio, & motus pravus & assensus: sicque c. 13. paulatim ingreditur hostis malignus ex toto, dum illi non resistitur in principio: & quanto diutius ad resistendum quis torpuerit, tanto in se quotidie debilior fit, & hostis contra eum potentior.*

Jamne

Iamne his vides expressis verbis, quam aperte non tantum proposita liquet Veritas, sed & subiecta ratio, cur si Tentatorem permiseris per suggestionem & delectationem in animum tuum ingredi, non se permittet egredi quin Consensum eliciat; quia videlicet cū Tentator in nos vires ampliores acquisivit, non sic permittit se vinci, sicut si tantas non haberet. Nam cū in nos atroci superbiā & malitiā saeviat: superbia tanto magis cum facit audacem, quod est potentior: malitia verò sic illum semper indurat, ut quantum omnino potest, tantum noceat. Sicut videre est in libro Iob. Neque enim cicuratur, nec placatur, nec miseretur, nec fatigatur, nec dormitat, nec de potestate quidquam remittit. *Va, va, va habitantibus in terra. Væ terra & mari, quia descendit Diabolus ad vos habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet.*

Iob 40.
& 41.

Apoc. 8.
& 12.

II. PUNCTUM.

SED cū permittitur ingredi, maiores in nos acquiris vires.

Sic enim primò sit naturaliter, ut inflammata per suggestionem concupiscentia semper crescat velut ignis, qui nunquam dicit, sufficit. Deinde verò supernaturaliter sic permittente Deo in pœnam facilitatis seu ignavia, quâ permittitur a nobis Tentator ingredi.

Prov. 30.

Deut. 28.

Thren. 1.
& 3.

Psal. 68.

Servies, inquit, inimico tuo, quem immittet tibi Dominus, & ponet iugum ferreum super cervicem tuâ, donec te conterat. Et certè quis nesciat ingresses in urbem vel domum hostes longè magis posse in perniciem civium, quam dum extra muros essent. Hinc illæ lachrymæ & lamentationes: *Vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus: manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius. VENATIONE caperunt me quasi avem inimici mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, & pesuerunt lapidem super me. Inundaverunt aqua super caput meum, dixi, perii.*

Aptissimum illud est etiam, quod ait David, *Erripe me de luto, ut non insigam: libera me ab iis, qui oderunt me, & de profundis aquarum. Non me demergat tempestas aqua: neque absorbeat me profundum, neque urgeat super me puteus os suum.* Vide enim, ut gradatim maiores tentationis vires & damna exprimat. Primò petit, ne tempestate demergatur, quod est certè perniciosum; sed denique quod pernicio-

fius, ne absorbeatur profundo: ac denique quod est perniciosissimum, ne ita involuatur & includatur puteo seu Abyllo, ut nullus sit emergendi exitus. Sic paulatim procedit tentatio & tentator roboratur: Unde egregiè sanctus Hieronymus sub alia similitudine, *Diabolus, inquit, serpens lubricus est, cuius si capiti, hoc est prima suggestioni non resistitur, totus in intima cordis dum non sentitur, illabitur. Tentationum diabolicarum initia, flagitia sunt. Itane sentis? itane expareleis?*

III. PUNCTUM.

SI ergo Tentatorem permiseris ingredi, non se finet, non se permittet egredi; Quia per ingressum vires ampliores obtinet, quibus confusus, fit audacior, & obstinatio: Et propterea, inquit sanctus Gregorius, rectè Myrmiceleon, id est, leo & formica dicitur: formicus enim leo est; volatilibus formica; quia nimirum antiquus hostis sicut contra consentientes fortis est, ita contra resistentes debilis. Si enim eius suggestionibus assensus prabetur, quasi leo tolerari nequaquam potest: si autem resistitur, quasi formica atteritur.

Nonne hoc est potens motivum resistendi? Videlicet, quantum sit discrimen inter formicam & leonem; ac proinde quale periculū & quale sit damnum, si quem ut formicam facile superandum habuisses, eum habeas ut invictum leonem? Si de solo naturali affectu coercendo ageretur, sic statim ut sentitur, esset continendus; Quia, ut ipse vidit & scripsit Seneca, *non obtinebis ut desinat, si incipere permiseris. Imbecillus est primò omnis affectus, deinde ipse se concitat, & vires, dum procedit, parat.* Excluditur facilius, quam expellitur; Ergo intrantibus resistamus. Quanto verò id magis observandum, cū se affectui Tentator iungit, & cū ad hunc quantocyus oppugnandum sacris oraculis admonemur. En ut loquuntur: *Nolite locum dare diabolo. RESISTITE diabolo & fugiet à vobis, appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. DEVS pacis conterat Satanam sub pedibus vestris velociter.* Nota illud velociter, ne si detur illi mora, te ipse conterat. Torum certaminis pondus in illa est velocitate. Aut te oportet habere Satanam contritum sub pedibus tuis, aut ille tibi te conteret: Uter altero fuerit velocior, sic erit superior. *Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem.*

1. Cor. 13.

Ep. 116.

Eph. 4.

1. Cor. 4.

Rom. 16.

Matt. 26.

rationem, Si praefens Apostolis hoc Christus dixit, quanto magis tibi: Vide Dominicam tertiam in Quadragesima.

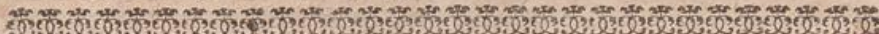
Si quis forte inchoatos de Passione Christi Domini discursus nolit interrompere, hanc nobilem, & caelo delapsam Veritatem sibi proponat contra tentationes.

In hoc Signo Vincas.

Ratio est, quia tentatio cognita facillime cum gratia superatur.

Sed ex representata sibi Cruce & Christo Domino patiente, facillime cognosci potest tentatio, indeque gratia derivatur.

Ergo & sic tentatio superatur, quod est in signo

HAC HEBDOMADE, de internis doloribus, quos Christus Dominus in Passione sustinuit, atque in horro leu monte olivarum vehementius Ipse in animo suo concitavit.

FERIA SECUNDA. DE TRISTITIA DOMINI IESU.

Tristis est anima mea usque ad mortem. Marth. 26.

VERITAS PRACTICA.

Qui cum Christo dolente non dolet, nec cum Ipso gaudente gaudet.

RATIO EST, Quia non dolere cum Christo, est non habere eundem sensum circa res divinas & humanas, quem habet Christus.

Sed qui non habet hunc eundem sensum cum Christo, non potest cum ipso gaudere.

Ergo is, qui non dolet cum Christo, nec gaudebit cum eo. Et miraris unde tam modica consolationes divina!

I. PUNCTUM.

FINITA oratione, quam Christus Dominus in conaculo ad Patrem habuit: Egressus ibat secundum consuetudinem in montem olivarum, secuti sunt autem illum & discipuli, usque ad villam, quae dicitur Gethsemani, quibus tum dixit, sedere hic, donec vadam illuc & erem. Et assumpto Petro & duobus
Haynesove Pars 2.

Filiis Zebedae, capit contrariari, & mactus esse: Tunc ait illis, tristis est anima mea usque ad mortem, sustinete hic & vigilate mecum.

Sic Evangelista omnes, unde apparet, primum Christi dolorem internum fuisse tristitiam, quam permittit appetitui suo concitare, ex representatione malorum omnium, quae tunc adduxit in mentem suam sive praeterita essent, sive praesentia, sive futura. Cogitabat immensam illam multitudinem hominum, qui a mundo condito perierant, & peccati sui poenas luebant. Verfabat animo horribilem illam peccatorum mollem & massam, quae omnes homines ita infecerat, ut vix unus aut certe pauci in via salutis essent. Proponebat sibi statum praesentem mundi, in quo soli Iudaei Deum agnoscebant, ex Iudaeis autem pene omnes excacati, jam-jamque in suam universi mortem conspiraturi, Cernebat Proditorem discipulum; perjurum alium, fugaces reliquos, se solum velut agnum in medio luporum deferendum, discerpendum, dilaniandum. O qui tum dolores animi! At saltem qui post passionem futuri erant homines, si
M salva-

Luc. 22.

Matth. 26.